

Ingemar måste vara bromsklossen

Kom nu inte dragandes med "jaha, då har vi fått en ny toffelhjälte". Ge mig ett kulturstipendium i stället.

Jag vill knyta an till den gamla, något nedsättande, benämningen på en boxholmare, en klampare.

Den hade sin grund i att bruksarbetarna på järnsidan bar klampar förr i tiden. Klampar var hemgjorda träskor som stoppade för de varma golven och som skyddade mot järnskrot och vassa föremål.

Klamparna klampade på i valsverk, smedjor och på gator.

Jag ska nöja mig med att klampa på i spalterna.

Det är således inga filtofflor jag bär, men skonumret är blygsamt och stålhatta saknas på min modell.

Personer med ömma tår gör ändå bäst i att stiga undan. Jag är inte alltid stilren i min gång. Det är inte för inte som jag sätter ett no framför ren i namnet.

Vem är det förresten i revygänget som håller tillbaka den våldsamma driften med kommunpolitikerna, som hör en anständig lokalrevy till? Det finns de som utpekar olika politiker på scen, men jag hör ingen nämna en av textförfattar-

na, Ingemar Nordström.

Visst, det är en giftig typ. Ändå är det, om man bara kommer på det, löjligt enkelt att lista ut att det måste vara just han som är bromsklossen.

Ingemar är kommunens ekonomichef. Han har ju betalt för att låta kommunen komma billigt undan.

Vad jag också har grunat ut är vad en Dagens dubbel är.

Boxholms miljonvinnare Veine Andersson sade i förra torsdagens tidning att han spenderar tio kronor om dagen på en sådan.

Det låter som en maträtt i ett gatukök.

Är det en hamburgare? Nej, det man får inte för en tia.

Det är hästkött, i mobilform, och på fyra ben.

Skräm med sotaren

Föreningsräven Sten-Olof Ragnar var tycksen i sitt pensionärgryt ute i Hultekil i Åsboskogarna när Boxholms kommunstyrelse den gångna veckan fördelade föreningsbidrag.

Han hade sökt bidrag till Boxholms nykterhetsförbund, Åsbo blåbandsförening och Åsbo hembygds- och fornminnesförening.

Åsboföreningarna

Enda "framgången" var att nykterhetsförbundet fick ett hederligt avslag på sin ansökan. På Åsboföreningarna står det "ej sökt" på kommunens tablå över årets bidrag.

Det sista har förbryllat och förargat Sten-Olof.

Han säger sig själv ha stoppat ansökningarna i brevkastet till kommunkontoret.

Det finns två olika förklaringar på mysteriet.

Antingen går all Åsbopost direkt till Åsbodalen (=kommunens soptipp), eller så har gubben Ragnar gått och blivit tankspridd på gammeldar och droppat föreningspapperna i lådan för deklarationer.

Den står bredvid det sagda brevkastet . . .

Tänk om det blir kvarsfatt i stället för bidrag?

Härlig pyttipanna

Kommunstyrelsens föreningsbidrag är en härlig pyttipanna.

Det måste vara doktorsgrad i såväl sociologi som etnologi på den stackars krake som ska försöka hitta någon rättvisa i fördelning av bidrag mellan så väsensskilda föreningar som Malexanders bastuförening, Barnens rätt i samhället, Strålsnäs pensionärsförening, Boxholmskorpen, Boxholms musikkår, Malexanders husmodersförening, Sångarbröderna, Hem och skola, nykterhetsförbundet, hembygdsföreningarna . . .

En harpa i en husmodersförening (OBS: exemplet är teoretiskt). Hur ska hon värderas i förhållande till en dito i en musikkår?

Ge inte upp

Kommunens kanslichef Sigvard Paulsson, som bereder ärendet för politikerna och föreslår hur fördelningen ska ske, har det inte lätt.

Det har inte heller Boxholms nykterhetsrörelse. Inte ett öre får den för närvarande i kommunalt bidrag.

Ge inte upp, Sten-Olof! Kör hårt och använd Mats Libert, skorstensfejarmästaren som är organiserad nykterist och med i dina kretsar.

Börja, vet ja, och skräm beslutsfattarna med sotaren!

Norén klampar på

Karl-Johan Norén

Sparbanken är bra...

På Sparbanken möter man chicka flickor och checka pojkar. Ändå gnäller folk. Jag förstår inte det.

Det var väl i grevens tid som sparbankseken försvann. Det hade sett ut att Sparbanken i Boxholm skulle ha flaggat med Ek i höstas när kommunen skulle välja nytt kommunalråd. Karlssonfansen hade länsat banken på pengar.

Frånsett det. Hade det varit rimligt med en Ek som symbol i Boxholm i dessa tider när det går så knackigt för bankerna? Kunderna hade kunnat få för sig att deras besparingar skulle gå bort på auktion.

Var finns skillnaden mellan Sparbanken och en annan bank? undrade Boxholms och tillika distriktets LO-bas Gunnar Andersson i en insändare i torsdagsnumret.

Hur ska sparbankscheferna kunna svara på en sådan fråga? Gunnar måste precisera sig vad han menar med "annan bank". Genbank, kunskapsbank, idébank, sandbank?

Den riktige LO-basen, Stig Malm, klagar han också. Han tycker inte att det är konstigt att LO:s medlemmar protesterar mot de nyinförda avgifterna på check, gireringar och sparbankskort.

Ja, men Stig. Det heter ju Sparbanken, inte Föreningsbanken. Det måste vara legitimt för en sparbank att spara.

Jaså, det finns ingen Föreningsbank vid Norra Bantorget. Upplandsslätten, Roslagen, Mälardalen då? Vifta i väg ut på bystan! Du har ju en chaffis, Stickan.

Jag tycker det är sunt att Sparbanken går in för ett system där både piskan och moroten används. Piskan mot inkomsternas fördärvande och moroten för inkomsternas förvärvande.

Den som har vett att spara 50 000 kronor ska givetvis premieras med högre ränta än slösaktiga kunder. Det kan inte vara något nytt. Redan i bibeln står det att åt dem som har ska vara givet.

Sparbanken är bra. Kunderna ska inte drutta omkring och skriva ut checkar i tid och otid.

Jag är visserligen inte själv kund i Sparbanken, men hust-run är det . . .

Legitimt för en sparbank att spara

Måndag 19 april 1993

Norén klampar på

Karl-Johan Norén

Tavlan (forts)

Vad ska det stå på turist- och informationstavlan på den nya rastplatsen vid norra infarten till Boxholm?

Mina förslag för två veckor ska nu kompletteras med ytterligare bidrag.

TAXI: Hejda vit Laban (ej att förväxla med gul Tjorven med sämre åkkomfort).

MUSIK: "Musik i Sommen", ett blåsarevenemang med ångbåtsvissla som pågår hela sommaren med Rune Hektor som kapellmästare. "Musik runt Sommen", med helt andra sättningar i de medverkande orkestrarna, är ett komplement begränsat till en vecka.

PRIMÄRVÅRD: Se Vårdcentralen i telefonkatalogen.

PRIMÖRVÅRD: Se Hemträdgårdsföreningens medlemmar i aktion.

SYSTEMBOLAG: Efter-som svensken smusslar med spriten insåg Boxholms fram-synta kommunalmän tidigt att den bästa servicen för kommuninvånarna är att det etableras systembutik i varje grannort till Boxholm. Lobbyarbetet har lyckats. Systembolag finns i dag i såväl Tranås, Mjölby, Kisa som Ödeshög men saknas i Boxholm.

SOMMARLAND: Se primörvård ovan.

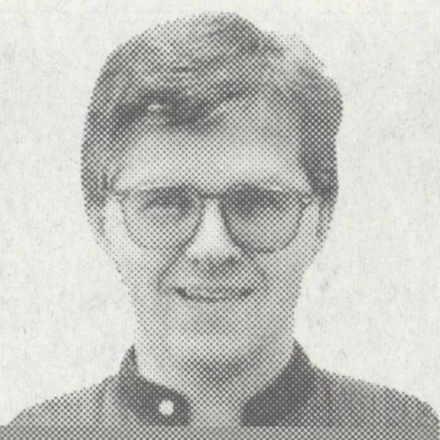
FROMHETSLIV I: Bygden präglas av sydvästringarna. Sydvästringarna kännetecknas av att de, i skarp kontrast till de bokstavstroende nordöstringarna, är siffertroende. Särskilt på bingo, V 65, Lotto och måltips.

FROMHETSLIV II: Varmt religiösa människor kan påträffas i kyrkans bastu i Svartålokalen.

ÖVRIGT: Allt PROooooooooo-ande är bara ett utslag av sned åldersstruktur. Du är således kvar i Boxholm, har varken kommit till Mantorpstravet, Flyinge eller High Chaparral.

**"Systembolag
i grannorter
bästa servie
för Boxholm"**

Norén
klampar på

KARL-JOHAN NORÉN

Vad varje turist bör veta

Virket är 63 millimeter tjockt men det är än så länge desto tunnare med text. Vad ska det stå på den nya, anslående informations- och turisttavlan vid norra infarten till Boxholm?

Jag vill bidra med några försynta förslag (återkommer med flera i ett kommande nummer):

ORTNAMNET: Bingolotto fanns inte, så enda nöjet för valloner och annat inflyttat smedfolk var att låta nävarna tala nedanför de höga vattenfallen i Svartån. Där bjöds svalka åt var blödande slagskämpe. Platsen började kallas för Boxningsholmarna som sedan drogs samman till Boxholm.

STENBOCKSMANNEN: Får gärna förväxlas med den mer kända Bockstensmannen. Stenbocksmannen är enligt en äldre tradition Arvid Gustafsson Stenbock. Enligt en yngre heter han Peter Schölin och basar på en restaurang- och hotellrörelse i samhällets mitt.

NÄRMASTE STAD: Bleckenstad.

INDUSTRIER: Fundia Steel är störst. Det har två valsverk som båda kommer att stå kvar tills de rasar samman. Det är nämligen så vist ordnat att platschefen håller på samma hockeylag som koncernchefen, Luleå.

SEVÄRDHETER: Pelargrottan norr om Malexander. På den närbelägna Pelarvallen finns dessutom k-märkta rundningsmärken som visas i samband med den årliga oldboyspokalen i fotboll.

MATSTÄLLEN: Cirkaavstånd mellan pizzeriorna på Storgatan och Centrumgatan är 100 meter. Det sydländska i matkulturen går också igen på landsbygden. I Rinna bakas och säljs spettekakor.

CAMPING: Den största och bästa finns ett par mil söder om Boxholm. Men vad Hätte nu den då???

Sydländsk matkultur i Rinna

Norén klampar på

KARL-JOHAN NORÉN

... jag fick applåderna

Det är inte mycket bevänt med Boxholmsfotbollen längre, klagar den ene efter den andre.

Är det inte?

Malexander är på väg mot allsvenskan, i derbyt mellan Strålsnäs och Boxholm hamnade samtliga poäng i kommunen, och jag har som domare (efter åtta år) fått mina första applåder.

Vad kan man mer begära?

Upplevelsen av att hitta ett Boxholmslag i serietopp oavsett om man läser serietabellerna upp eller ner.

Nu hittar man Malexanders A-lag och Boxholms juniorer i topp i var sin serie medan Strålsnäs A-lag och Boxholms A-damslag bottnar sina.

Det går att behålla fotbollshumöret i topp på måndagsmorgnarna i både avigt och rättvänt läge. En smått idealisk situation.

Aplåderna som tillägnades mig på Svartåvallen förra söndagen kom efter ett spelavbrott. Saken var den att unge herr Norén, fyra år, påkallade domarens uppmärksamhet från kortlinjen när fem minuter återstod av matchen.

Han var, som man kan bli, kissnödig och klargjorde med all önskvärd tydlighet att han inte hade lust att vara det en endaste ynka sekund till.

Det blev att be övriga matchaktörer, Boxholms och Väderstads pojklag nio år, att vänta en stund medan far och son uppsökte närmaste dikeskant.

När unge herr Norén hade inlett sin fotbollskarriär på ett så strålande sätt (låt vara att han inte gjorde sig det minsta brådska med att klämma fram dropparna), ville förstås inte unga fröken Norén, 2,5 år, vara sämre.

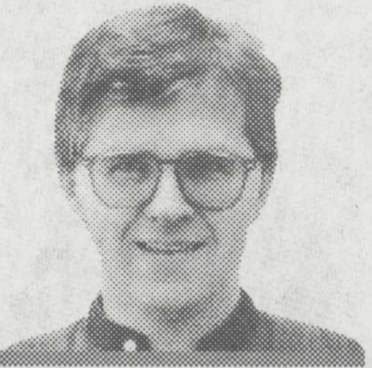
— NÄÄÄEEEE. SKA HON OCKSÅ PISSA, grymtade en Väderstadsgrabb ljudligt med en suck tung som bly.

Är det inte missfirmelse av domaren så är det pissfirmelse av hans ungar.

Väderstadsgrabbarna borde inte ha kommenterat situationen alls. De kunde inte hålla tätt bakåt mer än någon minut, mina ungar gjorde det i nästan 2x25 minuter.

17—0 vann Boxholmsgrabbarna med. Men det var jag som fick applåderna. När jag väl kom tillbaka (det blev ett speltillägg på fem minuter). Hoppas att de inte var ironiskt menade.

Norén klampar på

Karl-Johan Norén

Boxholms- syndromet

Tystnaden tycks vara ett Boxholmsyndrom, sa Fundias platschef Bo-Erik Wennberg när arbetslösa ungdomar i höstas fick möjlighet att ställa lokala makthavare mot väggen.

Ungdomarna var, milt uttryckt, inte särskilt frågvis-
sa.

När Bo-Erik Wennberg kom till Boxholm som chef för ortens största företag för ett och ett halvt år sedan började han med produktionsmöten på vals-
verksgolven.

Det var just ingen som sa något då heller. Tyst-
naden blev så besvärande för den nye chefen att
han snart förbjöd eftersnack, för att tvinga diskus-
sionen upp till ytan på mötena.

Ikommunfullmäk-
tige är det också
tyst som i graven.
På de fem senaste
sammanträdena är det
bara ordföranden
Mauritz Eklund som
har talat. 35 ärenden
har han klubbat igen-
om på raken utan att
någon av de 40 andra ledamöterna har begärt ord-
et.

**"Tystnaden
bör kunna
ge nya
jobb"**

Jag bortser då från Kerstin Olefalks knappt mi-
nutlånga budgetkommentar på decembersamman-
trädet. Den kan knappast räknas för hon var vid
tillfället höggravid. Det är ett labilt tillstånd, så det
var inte att undra på att hon skilde ut sig från den
stillatigande mängden.

Det hon sa var förresten säkert ändå bara ägnat
att förstöra min statistik och att omintetgöra detta
kåseri.

Men tro inte att jag är ute för att häckla. Tyst-
naden ska givetvis ses som något mycket positivt.
Vad stort sker, det sker tyst. Det skrev redan Erik
Gustaf Geijer på sin tid. (Han, och inte Hjalmar
Branting, borde hänga på väggen i Folkets hus B-
sal, fullmäktigesalen i Boxholm).

Boxholmssyndromet är någonting som bör tas
till vara på ett bättre sätt än vad som hittills
har skett i marknadsföringen av kommunen.

Runtom i landet, och även utomlands, måste folk
få vetskap om de naturligt goda förutsättningar som
här finns för musselodling, meditations- och re-
treatanläggningar, samt utbildningscentra för tyst
diplomati.

Här finns en nisch som borde kunna tillföra kom-
munen nya arbetstillfällen. En svensk tiger, hette
det under kriget. I Boxholm håller vi fortfarande
tätt . . .